

ЗВІТ ІСНО – ІДЕОЛОГІЧНО СПОРІДНЕНІ НАЦІОНАЛІСТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

У серпні цього року відбудеться ювілейний 10-й Конгрес Світового Конгресу Українців (СКУ). Ставши наступником створеного 1967 року Світового Конгресу Вільних Українців (СКВУ), СКУ впродовж понад 20 років був і залишається вагомою підтримкою Української держави у світі. Адже в СКУ входять представники українських громад майже на всіх континентах, які протягом десятиріч допомагають формувати у світі образ України як держави з давніми національними традиціями, європейською історією, самобутньою високою культурою.

Водночас слід нагадати, що активним учасником роботи СКВУ від часів створення цієї організації є Ідеологічно Споріднені Націоналістичні Організації (ІСНО), які зробили вагомий внесок у справу відновлення Української державності.

Після створення в 1929 році Організації Українських Націоналістів новообраний голова Проводу Українських Націоналістів і Організації Українських Націоналістів (ПУН і ОУН) полковник Євген Коновалець розпочав особисто створювати громадські націоналістичні організації і товариства в США та Канаді. Поступово його співробітники створили подібні організації в Бразилії, Аргентині, Франції та інших країнах. Всі вони були охоплені назвою **Український Націоналістичний Рух**, який проіснував до 1964 року, коли у Вашингтоні під час відкриття пам'ятника Тарасу Шевченку відбулася конференція всіх діючих на той час громадських націоналістичних організацій в різних країнах, а їхня загальна назва була змінена на **Ідеологічно Споріднені Націоналістичні Організації (ІСНО)**. За довгі роки діяльності ці крайові націоналістичні організації провели велику і вагомую роботу. В Канаді – Українське Національне Об'єднання і Братні організації, як Українська Стрілецька Громада, ОУК ім. Ольги Басараб, Молодь УНО. У США це є Організація Державного Відродження України і Братні організації, в Бразилії – Українське товариство Бразилії і Братні організації (раніше діяло під назвою Хліборобсько-освітній союз), в Аргентині – Українське товариство «Відродження» і Братні організації, у Франції – Українська Національна Єдність (раніше під назвою Український Народний Союз). Після війни виникли Об'єднання Українців у Великій Британії і Братні організації, в Німеччині – Українська Служба та інші.

Всі крайові громадські націоналістичні організації, об'єднані в ІСНО, у своїй діяльності поставили цілу низку завдань. Найголовнішими з них були збереження української національної ідентичності, плекання української культури, духовності та української мови, підтримка українських національних традиційних церков, турбота про життя українського народу на Батьківщині, якнайбільші зусилля для відновлення державності України, проведення своєї діяльності згідно із законами тих держав, де вони діють.

У нас не має можливості детально висвітлити багатогранну діяльність цих організацій – членів ІСНО, проте вважаємо необхідним дещо згадати для прикладу.

Так, у Канаді сенатор Павло Юзик, член УНО, був співавтором програми багатокультурності Канади.

Під час перебування в Канаді 1957 року полковник Андрій Мельник на багатолюдному віче у своєму виступі запропонував створення надбудови для всіх українських громадських організацій, товариств тощо під назвою **Світового Конгресу Вільних Українців**. Ця ініціатива була реалізована тільки після важкої десятилітньої праці. У листопаді 1967 році в Нью-Йорку відбувся Перший конгрес СКВУ. ІСНО, як і всі інші крайові громадські націоналістичні організації, взяв від самого початку активну участь у роботі СКВУ. Вважаємо за необхідне згадати, що Павло Дорожинський від самого початку був делегатом на всіх конгресах СКВУ і водночас був обраний членом секретаріату СКВУ, а згодом після зміни статуту обирається членом дирекції СКУ по сьогоднішній день, вже понад 30 років Павло Дорожинський є представником ІСНО на форумі СКУ.

Доповнюючи інформацію, слід згадати про перепоховання тлінних останків чотирьох провідних і видатних членів ПУН і ОУН генерал-полковника Миколи Капустянского, інженера Дмитра Андрієвського, інженера Осипа Бойдуника, доктора Якова Маковецького з Мюнхену (Німеччина) в Україну до Львова на Личаківський цвинтар, яким займалася наша громадська організація Українська служба в Німеччині. Додамо, що перші названі особи були основоположниками і учасниками Конгресу Українських Націоналістів в 1929 році, і були обрані членами Проводу Українських Націоналістів.

Сьогодні, як ніколи, стало актуальним питання і завдання наших організацій, зокрема Української Стрілецької Громади в Канаді, зайнятися перепохованням тлінних останків полковника Є. Коновальця з Роттердама (Голландія) в Україну до Львова на Личаківський цвинтар.

Після відновлення незалежності Української держави 1991 року члени ІСНО активно включилися в розбудову державності, надавали підтримку і допомогу як матеріальну, так і моральну, допомагали налагодити контакти з урядами країн, де діяли ці організації. З часу створення СКВУ і до наших днів делегати від ІСНО і представники крайових організацій брали участь в усіх конгресах СКВУ, а згодом СКУ, і проявляють велику активність в роботі цих організацій, часто стаючи тією рушійною силою, яка спроможна генерувати і втілювати важливі ідеї. Так було впродовж понад 40 років і так залишається в наші дні. Віримо, що така співпраця буде й надалі дієвою та успішною, і всі ми спільними зусиллями прислужимося важливій справі побудови сильної і шанованої в світі Української національної держави, про яку мріяли перші делегати Світового Конгресу Вільних Українців.

Прес – служба ІСНО